

17

asc

la revista

IES "Sant Vicent"

2 Editorial

3 1 de desembre, dia mundial contra la Sida.

4 Una diana contra el càncer?

5 Descobert el primer planeta habitable fora del Sistema Solar.

6 Com ha afectat la crisi a l'institut?

7 Nou equip de voleibol a l'institut.

8-9 Teatre: "Una clase de nivel"

10 Col·locació de tendals a l'institut.

11-14 Selectivitat.

15 Opinió: És rendible estudiar hui en dia?

16-17 Invents: el motor d'aigua.

18-21 La natura.

22-25 Racó literari: Ni negre ni blanc.

26 Quin llibre llegir: El capitán Alatriste.

27 Quin llibre llegir: La joia.

28 Quin llibre llegir: El secreto del hombre muerto.

29 Quin llibre llegir: Un altre món és possible.

30 Opinió: Benvinguts a l'infern.

31 Opinió: El botelló.

32 Opinió: Cal millorar el procés d'estandardització de la nostra llengua.

33 Opinió: Cuidem el nostre cos.

34 Asclamàgic.

35 Acudits.

36 Cuina: Almendrats.

37 Cuina: Tronc de Nadal.

38 Cuina: Receita per a fer realitat els somnis.

39-40 Horòscop.

41-42 Còmic: La coca.

43-44 Còmic.

45 Teatre: "El cielo está hecho un infierno".

46 Últimes notícies: Lliga de debat entre estudiants d'instituts de l'Alacantí.

Miratge

Pendants com hem estat aquests últims dies del desenllaç del conflicte del Sahara, segurament se'ns han passat per alt algunes altres notícies que s'han esdevingut en aquesta petita terra que ens ha tocat viure.

Una d'aquestes ha estat el nomenament –recolzat per totes les forces polítiques- de *Josep Piera* com a primer fill predilecte de la ciutat de Gandia.

Segurament, tampoc n'hem sentit parlar del començament de la gira d' *Obrint Pas* per la geografia nipona, ni de l'últim disc que acaba de traure no fa massa temps *La gossa sorda* –L'últim heretge-, ni dels espectacles de l'humorista *Xavi Castillo*, ni de l'última obra col·lectiva –*Subsòl*- que parteix de la fotografia realitzada per Peter Turnley el 1979 a l'interior d'un vagó del metro de París.

Enfeinats com estàvem en l'arribada de l'AVE a València i en comprar un bitllet –el d'anada i tornada té un 20% de descompte i costarà els 128 euros aproximadament-, tampoc haurem parat atenció a la fluïdesa i gràcia de Shakira a l'hora de parlar català, ni a la propera exposició d'Enric Valor, ni a ...

I és que com comentaven alguns alumnes, aquesta no és la realitat, sinó un miratge , i vulguem o no , *Ancha es Castilla*.

1 de desembre, dia mundial contra la SIDA

"H

e contragut la SIDA. Sóc seropositiu."

Olga Carratalà, Andrea Fuentes i Ester Jiménez

Què faries tu si algú et diguera aquestes paraules?

A ningú li agrada aquesta malaltia, però avui en dia tot el món sap i podria dir-te alguna cosa sobre el VIH.

Malauradament, són moltes les persones per tot el món que estan infectades de SIDA.

I precisament, perquè són tants el afectats, no podem fer com si res. Des de l'any 1988, tot el planeta es mobilitza i fa front al problema comú l'1 de desembre, celebrant el Dia Mundial de la Lluita contra la SIDA. La jornada es dedica a donar a conèixer els avanços contra la pandèmia de VIH causada per la extensió de la infecció del virus.

La SIDA es va diagnosticar, per primera vegada, l'1 de desembre de 1981 (motiu pel qual el seu Dia Mundial és celebrat en aquesta significativa data) i ja ha acabat amb la vida de més de 25 milions de persones per tot el planeta; sent l'epidèmia més destructiva de la història registrada.

Però, hem de destacar la diferència entre estar infectat pel VIH i patir la SIDA. Quan algú presenta anticossos front al virus de la SIDA es diu que es seropositiu. Això només indica que la persona ha entrat en contacte amb el VIH i està infectada per ell. Hem de considerar-la portadora del virus, i pot transmetre'l als altres.

"Póntelo, pónselo"

"Para al sida, mantén la promesa"

"A mí me importa, ¿y a ti?"

"Escucha, aprende, vive: campaña mundial del sida con niños y gente joven"

Són només alguns dels lemes i campanyes per la conscienciació sobre la persistent vigència de la SIDA. No és una malaltia del passat, són molts els casos nous cada any, i cada vegada n'hi ha més i més. Hem de fer alguna cosa per a disminuir la pandèmia, hem de ser responsables. No hem de pensar "això no va amb mi" com si no ens poguera afectar a nosaltres. Qualsevol pot contraure la SIDA, i la solució pot ser tan fàcil com utilitzar el preservatiu o simplement informar les persones del nostre entorn. No ens relaxem, la Síndrome d'Inmunodeficiència Adquirida encara persisteix.

"L'accés per a tots a la prevenció, tractament, atenció i suport en matèria de VIH és una part fonamental dels drets humans."

¿Una diana contra el càncer?

Científics espanyols del Centre Nacional d'Investigacions Oncològiques (CNIO) han donat ara un important pas cap a la immortalitat. Un grup coordinat per la directora del Programa d'Oncologia Molecular del CNIO, Maria Blasco.

Per què envellim?

Segons Maria Blasco, envellim perquè en dividir-se les cèl·lules pateixen danys i un dels danys més importants és la pèrdua de la telomerasa. Quan les cèl·lules es divideixen es creen còpies idèntiques però a poc a poc van perdent qualitat i el que més perden són telòmers, que protegeixen als cromosomes. És com el cordó d'una sabata que té el plàstic final que el protegeix, de tant usar-lo es desgasta i els fils del cordó deixen de fer la seua funció, es deslliguen.

El material genètic es desgasta i es produeix l'envelliment.

Els telòmers els heretem dels nostres pares, com més llargs siguen més duren aquestes cèl·lules i com més curts poden produir malalties com l'envelliment prematur.

"Quan vaig tornar d'Estats Units el projecte era augmentar la quantitat de telomerasa de manera forçada, per a disminuir la velocitat de desgast dels telòmers i així poder allargar la vida d'un ratolí, en altres paraules, havíem de ser capaços de mantenir jove aquest ratolí durant més temps, però ahora disminuir les probabilitats que aparega el càncer. Abans s'havia fet amb ratolins però en augmentar la quantitat de telomerasa d'aquests desenvolupaven un tumor amb més facilitat i morien aviat." Afirmar la doctora Blasco.

La telomerasa fa que la cèl·lula es dividisca més i pugui viure millor, si és una cèl·lula normal, perfecte, el problema és que si la cèl·lula té algun dany també farà que es dividisca molt i que pugui generar un tumor.

El següent pas és buscar l'eterna joventut però evitant el càncer.

Maria Blasco és la mare científica de Triple, un ratolí amb un extra de telomerasa però amb un pare especial Super P53, un ratolí molt més resistent al càncer que un ratolí normal ja que se li ha activat el gen P53. És com un policia que vetlla per la nostra vida, quan descobreix en l'organisme una cèl·lula danyada l'elimina. Es va descobrir que podia viure un 45% més de vida mitjana, actuant sobre un grapat de gens concrets. "És com si els humans visquérem una mitjana de 125 anys", explica la investigadora.

L'elixir de l'eterna joventut ja no és utòpic. Les aplicacions d'aquest descobriment per a l'ésser humà, si es confirma que les conclusions en ratolins són extrapolables a l'home, no arribaran fins d'aquí a 20 anys, començant pels pacients amb envelliment prematur. De fet, algunes empreses dels Estats Units ja estan provant activadors de la telomerasa en persones amb els telòmers més curts del normal, com els malalts de sida.

Descobert el primer planeta habitable fora del Sistema Solar

ANTONIO CASTRO CARBONELL - 2BATX. A

Ací tens la representació pictòrica del Gliese 581 g.

Aquest planeta, batejat com Gliese 581 g, podria tindre aigua i una atmosfera pareguda a la de la Terra.

Ha sigut descobert per un equip de astrònoms d'EEUU, gràcies a més de deu anys d'investigació, finançats per la "Fundació Nacional de Ciència dels Estats Units" i per la "NASA".

És el primer planeta que es descobreix que es troba en la comunament anomenada "zona habitable".

Aquest planeta ha sigut localitzat a la constel·lació "Lliura", té tres vegades la massa de la terra, compta amb la suficient gravetat com per a que hi haja una atmosfera i es troba a una distància adequada del seu estel com per a tindre aigua en estat líquid, el que el converteix en un planeta potencialment habitable, però, serà difícil de comprovar ja que es troba a 20.3 anys llum, el que fa que actualment siga pràcticament impossible saber-ho.

El Gliese 581 g té una composició rocosa, i no té moviment de rotació sobre el seu eix, el que significa que una part es troba sempre il·luminada i l'altra en la foscor. El que provoca que el seu clima siga sempre el mateix, es a dir, estable. Precisament, en eixa línia entre la llum i la foscor és on suposadament es donarien les condicions òptimes per a la vida.

Com poder observar a la comparació superior, el sistema Gliese 581g és més petit que el nostre, i el seu estel es una "nana roja", estel molt més petit i fred que el nostre sol. Es degut a la seua proximitat a l'estel el que provoca que complete una òrbita cada 37 dies, sí, allí un any es poc més de un mes per a nosaltres.

Cal esmentar que el terme "habitable" no significa que anem i trobem platges, planures verdes, i un paisatge idíl·lic ni molt menys. En altres paraules: "habitable" significa que és apte perquè es desenvolupe vida semblant a la terrestre, no que puguem anar-nos de càmping.

El descobriment resulta increïble, no solament pel que és, sinó pel que implica, si hem trobat un planeta habitable en tan pocs anys amb una tecnologia capaç d'observar l'univers, qui sap quants planetes habitables o amb vida hi poden haver?

Supose que haurem de seguir a l'aguait.

Com ha afectat la crisi a l'institut?

Espanya s'està veient afectada per una crisi molt profunda, que també està afectant l' institut. He entrevistat el personal de la cantina per veure com els estava afectant a ells, per informar-nos un poc més de com s'ha manifestat la crisi al nostre centre. "Hem notat que venem menys havent-hi més alumnes ara que fa uns quants anys, pel fet que ara tothom es compra mig entrepà i no un de sencer i ja no se'l compren tan sovint com abans", ens ha aclarit Manoli.

Espanya, igual que el nostre institut, està sent víctima d'una crisi molt duradora. Aquesta està afectant el nostre institut, la nostra cantina...

"Abans la gent sempre es comprava entrepans sencers molt sovint i ara els alumnes només es compren mig entrepà i no tots els dies. La crisi és la causa d'açò", ha explicat Manoli. "Ara les mares dels alumnes no poden donar-los tots els dies 1 euro, perquè no els costa res dur-se'l fet de casa i ja tenen aquest euro estalviat", diu Manoli.

"A la crisi cal acostumar-se. Açò consisteix en gastar sempre menys del que guanyes: si guanyes 5 te'n gastes 4, i així funciona", ha aconsellat Sebastià.

Pel que veiem, la crisi ens afecta, però no d'una manera extremada, almenys a la cantina.

"De totes maneres, la crisi no ha suposat molts problemes, ja que els

preus no són gens elevats: estem parlant de 5 cèntims, com a molt 1 euro. L'únic que puja són els entrepans de salsitxa perquè ens els pugen de fàbrica, però no per la crisi", ens ha aclarit Tano. "Per a mi, la principal causa d'aquesta crisi es deu a que Espanya va orientar tot el seu potencial econòmic a la construcció i els bancs prestaren molts diners a les empreses constructores. Aquestes en veure l'èxit continuaren demanant-li més crèdits als bancs i aquestos continuaven finançant les preses constructores", ha continuat Tano.

"Encara que aquesta crisi ens arribara a afectar molt, no renunciàrem al nostre treball, perquè ens agrada molt. Ens hem acostumat a la gent jove i estem molt a gust ací", ha reconegut Manoli.

Esperem que aquesta crisi acabe prompte i que no siga més greu del que pareix a simple vista.

Nou equip de voleibol a l'institut

Creació per primera vegada d'un equip de voleibol femení per a fomentar l'esport a l' institut.

E

Membres de l'equip de voleibol entrenant. Foto: Carlos T.

enguany el centre, per a fomentar l'esport, ha creat un equip de voleibol femení compost per alumnes d'aquest institut amb edats de 12, 13 i 14 anys.

A més es pretén competir en la lliga de voleibol femení que comença el gener, i que de cara al futur aquelles esportistes més competitives puguin integrar-se en un equip universitari.

Per poder rebre els entrenaments d'aquest esport s'ha recorregut a una entrenadora

especialitzada contractada per l' institut.

Els entrenaments es fan fora de l'horari lectiu i es du a terme al gimnàs del centre, cada edat rep un entrenament setmanal.

Mai no s'havia creat aquest tipus d'equip a l' institut i són bones esportistes amb gran capacitat i moltes ganes d'aprendre.

S'espera que vingui molta gent a veure-les jugar a les competicions i que obtinguin molts bons resultats.

Una classe de nivel

El grup de Taller de dramatització i teatre de 3r E i 3r F estem representant l'obra "Una classe de nivel..." tots els dijous a les 11,00 hores al Saló d'Actes del nostre centre. Totes les classes que vulgueu podreu assistir com a espectadors, però sempre amb invitació (el professor/a que tingueu a eixa hora us avisarà si podeu venir). La vam estrenar el dijous 25 de novembre i l'experiència per a nosaltres va ser similar a tirar-se per una gran atgracció. Els nervis i l'adrenalina estaven a tope.

Esperem que disfruteu!

El grup de teatre de 3r F i 3r E.

Col·locació de tendals a l'institut

Jorge Tomás - 3r B

Des de fa unes quantes setmanes a l' institut s'està disfrutant de la col·locació de tendals en les seues classes per evitar l'enlluernament.

El nostre institut ja disposa de nous tendals que permeten eliminar aquelles molèsties plantejades per professors i alumnes quant a l'enlluernament que es produïa amb l'eixida del sol i en determinades classes.

Aquest sistema ja havia sigut utilitzat anteriorment però no estava instal·lat en totes les classes de l' institut, sent la cara sud la més afectada, i on s'havien instal·lat tendals en unes quinze aules.

Amb això es pretén eliminar la molèstia principal, que era l'enlluernament que no permetia donar les classes amb normalitat.

La Direcció davant esta situació i en el present curs acadèmic,

va decidir col·locar tendals en les classes afectades atenent a les queixes rebudes, eliminant així l'enlluernament i el fet d'haver de baixar les persianes i encendre el llum per evitar les molèsties del sol.

Per a la seua instal·lació s'ha recorregut a una empresa de Sant Vicent anomenada "Toldos López". S'han instal·lat uns tendals de tipus estàndard recomanat per l'empresa, sen pagat el seu cost per la pròpia Conselleria d'Educació.

És possible que se'n continuen instal·lant alguns més en altres aules, però les principals aules afectades ja disposen d'aquest element protector dels rajos solars.

*Maria Fernández
Paula Pérez
Lucía Moreno
Rubén Abril -*

Selectivitat

Per informar-nos sobre els resultats de l'any passat en la selectivitat hem preguntat alguns professors:

Lucía (professora d'Història)

- Com has vist el nivell d'aquest any dels exàmens de selectivitat?

- Bé. Ni alt ni baix, com sempre.

- Veus preparats els alumnes de 1r de batxillerat quan entren en 2n de batxillerat?

- Només puc parlar dels meus alumnes ja que desconec la preparació dels altres. Jo l'any passat vaig ensenyar a fer un bon comentari i llavors aquest any estan més preparats que els

alumnes que no han tingut Historia en primer.

- Aproximadament digues-nos el percentatge d'aprovat al juny tant en l'institut com en selectivitat.

- Al juny va aprovar la major part i en selectivitat van aprovar aproximadament un 98% dels presentats.

Adolfo (professor de Filosofia)

- Com has vist el nivell d'aquest any dels exàmens de selectivitat?

- Va tenir el mateix nivell que tots els anys. Era de dificultat acceptable.

- Veus preparats els alumnes de 1r de batxillerat quan entren en 2n de batxillerat?

- La majoria vénen preparats.

- Aproximadament digues-nos el percentatge d'aprovat al juny tant en l'institut com en selectivitat.

- En la meua assignatura al juny aproximadament aproven el 90% dels alumnes i en selectivitat també aproven un 85% dels presentats.

Ana Eiroa (professora d'Anglès)

- Com has vist el nivell d'aquest any dels exàmens de selectivitat?

- Han tingut un nivell acceptable. Encara que l'examen de setembre va ser més difícil que juny ja que un dels seus textos contenia llenguatge específic.

- Veus preparats els alumnes de 1º de batxillerat quan entren en 2º de batxillerat?

- No, no tenen en nivell que es demana en 2º de batxillerat. Per aconseguir aquest nivell haurien de

tenir més hores d'anglès.

- Apròximadament digues-nos el percentatge d'aprovat al juny tant en l'institut com en selectivitat.

-Al juny hi ha un percentatge mitjà d'aprovat però la majoria dels presentats a selectivitat aproven.

Juan Ramón Guijarro (professor de Valencià)

- Com has vist el nivell d'aquest any dels exàmens de selectivitat?

-No s'han produït molts canvis en els exàmens. El nivell ha estat acceptable.

- Veus preparats els alumnes de 1º de batxillerat quan entren en 2º de batxillerat?

-Sí. Cada vegada preparem als alumnes millor des de cursos anteriors perquè quan arribin a 2º de batxillerat tinguin el nivell necessari.

- Aproximadament digues-nos el percentatge d'aprovat al juny tant en l'institut com en selectivitat.

-Al juny i en selectivitat aproven aproximadament un 90%.

la Selectivitat

Jesus Cabrera(professor de Matemàtiques)

- Com has vist el nivell d'aquest any dels exàmens de selectivitat?

-Els exàmens han tingut un nivell normal.

- Veus preparats els alumnes de 1º de batxillerat quan entren en 2º de batxillerat?

-Els alumnes normalment vénen molt fluixos.

- Aproximadament digues-nos el percentatge d'aprovat al juny tant en l'institut com en selectivitat.

-El 80% aproven.

Gaspar(professor de Física)

-Com has vist el nivell d'aquest any dels exàmens de selectivitat?

- Han canviat la prova. El nivell és normal, encara que l'alumne sol fallar en els problemes de raonament.

- Veus preparats els alumnes de 1º de batxillerat quan entren en 2º de batxillerat?

- Sí, vénen preparats.

- Aproximadament digues-nos el percentatge d'aprovat al juny tant en l'institut com en selectivitat.

-Cada any és diferent.Aproximadament hi ha un percentatge d'un 50% d'aprovat.

la Selectivitat

Carmen(professora de Química)

juny.

- Com has vist el nivell d'aquest any dels exàmens de selectivitat?
- Van ser correctes. Però els alumnes van fallar ja que van amb molts nervis. Jo aconsello que vagin relaxats als exàmens.

- Veus preparats els alumnes de 1º de batxillerat quan entren en 2º de batxillerat?

- Sí, els veig preparats per a l'assignatura.

- Aproximadament digues-nos el percentatge d'aprovals al juny tant en l'institut com en selectivitat.

- Hi ha un 67% d'aprovals en selectivitat i més d'un 80% al

larevista05@hotmail.com

Bon Nadal
i

Feliç Any Nou

És rendible estudiar hui en dia?

Opinió

Cristina Pliego i Natalia Sanz - 2n Batx E

Des de molt menuts, els nostres pares sempre ens han dit que si estudiem i anem a la universitat tindrem un futur millor, i que per contra, si no ho fem els llocs de treballs que desenvoluparem seran molt més roïns i el salari, en conseqüència, també.

Però ara cal fer-se aquesta pregunta: estudiar o no estudiar? és una de les qüestions més preguntades per molts joves a l'actualitat.

“davant l'escassetat de treball el que han de fer el joves és formar-se adequadament per tindre més possibilitats d'incorporar-se al món laboral”

Fa temps aquesta qüestió no es plantejava mai, ja que el que volia estudiar i comptava amb els mitjans possibles per a fer-ho estudiava i consegüentment aconseguia un treball, i aquell que no ho feia també tenia lloc al món laboral. Tot això es donava per la diversitat de puestos de treball i la

gran amplitud d'aquests.

A dia de hui és impensable plantejar-nos aquesta qüestió, és clar que davant l'escassetat de treball el que han de fer el joves és formar-se adequadament per tindre més possibilitats d'incorporar-se al món laboral, podent desenvolupar o no un treball relacionat amb els estudis que facen, ja que una bona preparació intel·lectual t'obri un ventall de possibilitats.

Per aquest motiu, pensem que és rendible estudiar una carrera universitària o un cicle formatiu perquè, encara que no t'asseguren que pots treballar d'allò que estudies, tal i com estan les coses ara; sempre tindrà més eixides en el món laboral algú que ha estudiat, que un altre que no ho ha fet.

Encara que hem de tenir en compte que les xifres a Espanya indiquen que la diferència de salaris entre les persones que estudien i les que no ho fan és molt petita, encara que les condicions laborals no siguin les mateixes. Però, de tota manera, l'entrada al món laboral és molt més senzilla si tens una bona preparació.

Per això, animem tots els joves a què estudien i puguin aconseguir ser qui volen ser i treballar en allò que desitgen.

“animem tots els joves a què estudien i puguin aconseguir ser qui volen ser i treballar en allò que desitgen”

Ángel Torregrosa Lillo

C El motor d'aigua

ada cert temps apareix alguna notícia o web nova parlant d'un nou inventor que ha fabricat un motor que funciona solament amb aigua com a combustible. Però existeix el motor d'aigua? té base científica? o és pura ficció? Perquè l'aigua...no crema! Anem a investigar i analitzar els **motors d'aigua**.

Navegant per Internet podem trobar automòbils japonesos amb "motor d'aigua" i fins i tot un inventor espanyol dels anys 70, Arturo Estevez Varela, perit industrial que va oferir la llicència per a Espanya de la seua patent sobre el motor d'aigua a l'estat espanyol per al seu

desenvolupament i així independitzar-nos del petroli, però Franco després de demanar un informe tècnic a l'Escola d'Enginyers [1] va procedir a enterrar el projecte per inviable.

Fins i tot hi ha un vídeo recent sobre el tema

<http://www.youtube.com/watch?v=ThxPBj-5C0U>

en el qual es comenta que al dipòsit del motor se li tirava aigua i unes "pedres secretes".

Aquí està la clau d'aquesta investigació. Les pedres secretes se sospita que eren bor, una substància que reacciona amb l'aigua oxidant-se amb l'oxigen d'aquesta aigua i alliberant en el procés l'hidrogen de l'aigua. Després aquest hidrogen és usat pel motor d'explosió, un motor d'explosió gairebé normal i corrent que crema hidrogen en lloc de gasolina.

“Així que el motor NO ERA UN MOTOR D’AIGUA, sinó un motor d’hidrogen muntat en un vehicle que porta la seua pròpia mini fàbrica d’hidrogen incorporada”

És a dir, que el "motor d'aigua" no era tal, sinó un motor d'hidrogen. I el gran èxit de l'invent era que en comptes d'emmagatzemar l'hidrogen en una bombona, era fabricat *in situ* gràcies a

una reacció química entre bor, o un altre material, i aigua. La moto portava damunt la seua fàbrica d'hidrogen individual.

Així que el motor NO ERA UN MOTOR D'AIGUA, sinó un motor d'hidrogen muntat en un vehicle que porta la seua pròpia mini fàbrica d'hidrogen incorporada.

Tot i així molts diran ¿i quin és el problema? mentre aquest bor dure molt i siga barat ...

Per fi hem arribat a l'assumpte de la viabilitat del projecte, el bor ni és abundant, ni barat, ni dura molt, ja que reacciona fàcilment amb l'aigua i s'oxida deixant de ser útil, i sent molt car "desoxidarlo". El veritable combustible es pot dir que en certa manera eren "les pedres secrete", no l'aigua, ja que l'aigua és el producte final de la combustió, el vapor que sortia pel tub d'escapament del motor, i només un producte intermedi en la fabricació de l'hidrogen.

En cada crisi energètica torna a ressorgir la idea del motor d'aigua i en fòrums conspiradors debaten amb ardor sobre la possible conspiració de les grans empreses petrolieres en contra d'un invent similar, donant-lo com una cosa certa. Fins i tot en alguns mitjans de comunicació importants donen publicitat a l'invent, per exemple en Reuters [2] es publica un vídeo recent sobre uns inventors japonesos, però pocs es plantegen que realment és un motor d'hidrogen i que sense el bor, Borohidrur d'hidrogen [3] o un altre material car i escàs és simplement un vehicle impossible.

“En cada crisi energètica torna a ressorgir la idea del motor d'aigua”

[1] http://www.hoy.es/prensa/20061112/sociedad/franco-mando-parar-motor_20061112.html

[2] <http://www.reuters.com/news/video?videoId=84561&videoChannel=1>

[3] http://es.wikipedia.org/wiki/Borohidruro_de_sodio

LA NATURA

Clàudia García - 1r A

CUIDEM LA NATURALES

Tots intentem cuidar la naturalesa i reciclar, però supose que no ho fem molt bé perquè cada vegada hi ha menys bosc, menys naturalesa i molts, molts edificis. L'Amazona que és el pulmó del planeta, l'estan talant i encara que és un hàbitat natural, van a fer-lo malbé. Cada vegada la capa d'ozó és més fina fins que

s'ha fet un forat. Els cotxes contaminen un munt, però tanmateix tots en tenim un o dos, i... no seria més fàcil anar caminant o amb bici, o, si és una distància llarga, usar transports públics? Doncs si, però quasi mai ho fem.

Cada vegada hi ha més animals en perill d'extinció i estan en perill per nosaltres, que els matem per la seua carn o pell o perquè els llevem els seues habitats naturals. Després volem salvar-los. Sí, això està bé, però, no seria millor no aprofitar-se tant de la naturalesa?

Imagineu-vos que algun animal s'extingira, doncs seria una catàstrofe perquè, s'alteraria la cadena alimentària, ja que els animals que s'alimentaven del que va desaparèixer s'anirien extingint fins a deixar d'existir, i el mateix li passaria al següent i al següent

No us oblideu, que la naturalesa és molt important i la necessitem.

(Traducció del castellà)

LA NATURA

Judit Borovoy - 1r A

LA NATURALES

Resulta molt relaxant anar-se'n a passar el dia en contacte amb la naturalesa, respirar un aire net, passejar, contemplar un paisatge natural.

Tots diem que ens preocupem per cuidar el medi ambient, però no és així i vaig a contar-vos el que va succeir en l'únic espai verd que

queda a Sant Vicent, el Sabinar. La meua mare és ecologista i fa uns pocs anys anàvem ella, jo i altres persones (no moltes) a plantar arbres, arbustos... Era molt divertit, perquè després menjàvem una coca que la meua mare portava, i jugàvem amb els amics... Aqueix temps va passar i nosaltres vam créixer.

Anys després seguíem passejant per aquí, però ens vam assabentar que anaven a fer un camp de golf. Prompte tot va quedar pelat (arran de terra), no va quedar res, menys la canyada real on solament hi havia un arbre i una fina ratlla verda.

Veure aqueix paisatge amb les restes d'escombraries que van deixar els obrers va ser el més impactant que he vist; no obstant això, amb la crisi tot ha canviat (la companyia ess'ha quedat sense diners) i ha tornat a créixer el verd. Ara anem a donar llargs passejos amb els gossos per ací.

Però jo sé que aquesta història encara no ha acabat.

És molt important conservar la naturalesa, ja que d'aquesta depèn la humanitat. Reciclem, no matem els animals, qualsevol cosa, per menuda que siga, ajuda la naturalesa qualsevol cosa és important pel futur de la nostra espècie.

Els animals estan desapareixent, els ecosistemes s'estan desequilibrant, el món està emmalaltint i tot açò no és un acudit; si no actuem ara, no ho farem després perquè, tal vegada, no haja un després en la nostra espècie.

(Traducció del castellà)

LA NATURA

Alejandro Mateo - 1r A

La naturalesa com a amiga

A

la Terra no només vivim els humans i animals sinó també les plantes, insectes i tots els éssers vius del planeta. La humanitat només pensa en si mateixa, per això no ens adonem que no estem sols.

El progrés ens ajuda a viure més còmodament, però perjudica el medi ambient perquè la naturalesa no és de ferro i no ho aguanta tot. No resistirà molt més temps en aquestes condicions per la qual cosa hem d'ajudar-la. Sense ella no podríem viure.

Algunes persones la defensen i ajuden a conservar-la reciclant i revisant els envasos per a veure si són reciclables o no, però açò hauria de ser tasca de tots.

Si seguim llançant CO2 a l'atmosfera de forma incontrolada, la temperatura anirà augmentat i el nivell del mar pujarà per la descongelació dels pols. Aquest és només un dels casos, si no parem la destrucció del nostre planeta, podria ocórrer una catàstrofe mundial i la raça humana s'extingiria.

Fa uns anys el meu pare se'n va anar a Palència. Quan vaig anar a visitar-lo, el primer que va fer va ser ensenyar-me el seu paratge favorit. Era preciós, però estava molt brut, amb embolcalls de plàstic, llandes de begudes, objectes en descomposició, i animals morts, com un gosset i una tortuga les retes dels quals vam veure surant a l'aigua.

Hem de fer alguna cosa i jo crec que entre tots podrem aconseguir que el medi ambient millore en poc temps.

(Traducció del castellà)

LA NATURA

Adrián García - 1r A Cuidem la naturalesa

M

és que cuidar la Terra, amb la justificació del progrés, l'estem destruint, per exemple, jo mai he portat a terme les tres erres: Reduir, Reutilitzar i Reciclar. Per això, cada vegada hi ha més espècies en perill d'extinció com el linx i l'ós panda.

També sobre explotem la naturalesa talant molts arbres, destruïm la capa d'ozó amb el fum dels cotxes i les fàbriques o usem el mar com abocador i el contaminem amb escombraries i d'aqueixa manera moren molts éssers vius.

No s'ha de destruir la naturalesa perquè ens destruiríem a nosaltres mateixos, ja que nosaltres som animals i en formem part. La naturalesa és molt important, no la maltractem, cal cuidar-la, perquè si seguim així, al final la vida desapareixerà i no haurà tornada arrere. Així que TOTS hem de col·laborar per a preservar el Medi ambient.

(Traducció del castellà)

Andrea Valenzuela - 1r Batx. A

Aquesta narració va ser la guanyadora dels premis Sambori 2010 a l'Alacantí.

Ni negre ni blanc

Encara recorde el dia que va aparéixer a classe per primera vegada, a l'hora d'història:

- 4t E?
- Sí, ací és.
- Bé, aquesta és l'aula. Aquest és Nabil, s'incorpora ara a les classes, ja està tot arreglat.
- Molt bé, crec que no hi ha molts llocs lliures... ¡Ah, sí! Mira, seu al costat d'eixa xica, Carmen.

Des d'abans de la seua arribada, el debat ja estava obert a classe.

- Estem en crisi, al meu pare l'han tirat del treball i damunt arriben immigrants que ens lleven el treball als espanyols, al nostre propi país!
- Això és veritat, ja dóna por anar pel carrer amb tant de moro.

El xic venia d'una ciutat del nord de Marroc, ara mateix no recorde el nom. Es mogué ràpidament fins arribar al meu costat, i s'assegué.

Entenia perfectament l'espanyol, l'havia estudiat a una església prop de la seua casa, encara que no el parlava amb fluïdesa. Contava amb un any més que la gran part de nosaltres, setze. Tranquil i discret, es movia com un xic més. Solia vestir amb roba clara, que destacava sobre la seua pell fosca. Cada matí, portava a la cara un somriure perfecte, enllumenat per uns ulls negres ametllats que es perfilaven per unes abundants pestanyes. Els de classe van començar a dir-li "Aladín", perquè ens recordava a aquest personatge de Disney, pels seus característics trets.

A les poques setmanes, ja era un més a classe. A gimnàstica participava amb tots, a classe es feu un lloc entre els xics amb les seues bromes i acudits. Destacà sobretot, a les classes a les que es jugava amb nombres, tot el contrari a mi. Era un cervellet, aquest xic.

- Els moros són tots uns masclistes. Obliguen a les seues dones a vestir el burka i no els deixen ni sortir al carrer soles, jo em moriria!
- Això són tot mentides i tòpics, gent roïna hi ha per tot arreu.

La família de Nabil havia vingut, com qualsevol altre immigrant marroquí, buscant una oportunitat que els oferira un futur millor. Eren sis persones en total, ell era el germà major, i vivien a un minúscul pis a les afores d'Alacant. El seu pare era obrer i la seua mare netejava pisos de tant en tant, per tal de pagar la renda del pis i de tindre un trist tros de pa que emportar-se a la boca. Els altres germans, una xica de dotze anys i dos xiquets de sis i quatre anys, se les arreglaven a soles quan no hi havia ningú gran a la casa.

Una vegada, vaig vore a la seua mare, Samia. Era una dona baixeta i ampla, a primera vista, era com si fora tota una peça; envoltada de peus a cap, encaputxada en el seu característic mocador. El vel, emmarcava una cara redona, amb una pell finíssima i d'un color paregut al de l'arena. Un nas recte i elegant, uns llavis fins i uns ulls enormes, verdosos, que contrastaven amb les arrugues que

creuaven aquesta cara, envellint una mirada que rabiava joventut. Sense dubte, el seu cos havia contat els anys molt més de pressa del que realment era, i mai sabré per què. A pesar de la forta relació que ens va unir a Nabil i a mi en molt poc temps, mai em va convidar a entrar a la seua casa, tal volta no hi cabia ni una agulla de cap.

Quan li preguntava sobre la relació entre els seus pares i la situació de la dona islàmica, em responia sempre alguna cosa pareguda:

- Porte ací sis mesos i ja estic avorrit de sentir com homes espanyols maten a les seues dones espanyoles. Crec que ha quedat clar que no es qüestió de països ni de religions, és una elecció personal.

Solíem quedar per les vesprades a la Biblioteca d'Alacant, a Canalejas. Ell m'ajudava amb les matemàtiques i jo feia el possible per tal que pogués fer alguna cosa en l'examen de morfologia i sintaxi. En realitat, de poc serviren acadèmicament eixes vesprades, doncs si quedàvem a les 5, a les 6 i mitja féiem un descans, que no tenia tornada.

Ens anàvem a un pub que hi havia al costat, i ens preníem una Coca-Cola mentre jugàvem al billar. Jo era realment bona, encara em deu algun que altre berenar per les apostes que li vaig guanyar. Quan va arribar el bon temps, vam deixar de visitar aquest pub per la càlida arena de la platja de El Postiguete, podíem passar-nos hores i hores tirats a l'arena, o jugant a les cartes. En açò sí que era millor que jo.

La seua anterior ciutat a Marroc, també era costanera. Em va parlar dels estius al país africà, dels seus amics allí.

Teníem un lloc secret vora la mar, un racó de roques des d'on podíem saltar. Potser que la roca més alta arribara als trenta metres.

Eren cinc amics, i anaven tots junts a la zona rocosa des d'on es llançaven com des d'un trampolí contra les aigües transparents del Mediterrani. Després, per les vesprades quan baixava un poc l'atorridor Sol, quedaven en un descampat per a jugar un partit de futbol on, segons em va contar, sempre era el que més gols marcava. De segur que qualsevol del altres xics contaria el mateix.

Vaig sentir com se li afonava un poc la veu al recordar als seus companys de Marroc. Hauria de ser dur deixar darrere tota una vida. Per un moment, em vaig imaginar fent les maletes. A mi m'encantava viatjar, però aquest no era el tipus de viatge amb el qual somnien les persones: era un viatge definitiu. Si eixia bé, no tornaria més a Alacant, si eixia mal, ni se sap què seria de mi. En la maleta només podia ficar unes quantes coses, però no podia portar-me ni a la meua gata Laia, ni al iaio Manel ni a Lorena i a Clàudia per a organitzar més quedades per a anar al cine. El meu destí encara estava per escriure, i no podia contar amb el suport dels més importants en la meua vida.

Normalment, la gent de fora, la que parla sense saber, mai et recomana passar molt de temps amb un immigrant, i menys si és musulmà:

- Carmen, que tens amb el Nabil? No et dona por que puga fer-te alguna cosa? Crec que passeu massa temps junts.
- Som amics, res més...
- Amics? Jo mantindria un poc més les distàncies, últimament sempre vos veig junts i no és bo, és musulmà i no saps res de musulmans...

Una vesprada, quan ja havien acabat els exàmens, vam quedar per a anar-nos a El Postiguet, que ja començava a plenar-se de gent atreta pel bon temps. Portàvem dues tovalloles, una pales per jugar i municions suficients per a passar allí una setmana en lloc d'una vesprada. Pel camí, de sobte, Nabil va començar a parlar-me sobre un tema que no m'esperava. Deia que el contracte del seu pare s'havia acabat feia un mes, i que la seua mare feia ja temps que no trobava res a fer. Pel moment, ell no es matricularia a batxillerat, havia de buscar un treball que pogués aportar un mínim d'ingressos a la seua família.

- Ens anem a Madrid, allí està un germà de ma mare que diu que podem quedar-nos a sa casa per un temps. Si la cosa continua així... No sé, supose que haurem de tornar-nos al Magreb.
- Quan vos aneu?
- La setmana que ve, ja ho tenim tot preparat.

Aquesta notícia em va trencar el cor, i em va fer adonar-me del que Nabil s'havia convertit en uns mesos per a mi. Per un moment, la meua ment no abastà a imaginar un món sense ell, la meua ment es tancà i va dir que no era possible eixa realitat. Ja formava part de la meua rutina i supose que jo per a ell també, però després vaig comprendre que ell no estava en les mateixes condicions que jo. Era un immigrant, i el immigrant està en un continu viatge, que canvia i transforma constantment el paisatge i els personatges, que obliga a les persones a endurir-se per tal de tindre un sostre baix el que dormir, o en el cas dels pares de Nabil, per tal de garantir un futur millor als seus fills. El viatge de l'immigrant no té cap final definitiu.

Sempre havia sigut més d'escoltar que de parlar, per això als debats sobre la immigració de classe, i

encara que fóra una actitud que admirara, mai vaig entrar molt decididament a defensar cap opinió. Primer havia de saber de tot.

El dia que Nabil va arribar i es va seure al meu costat, fou quan se m'obriren les portes d'aprendre realment i per mi mateixa, no de les opinions dels altres.

Sincerament, en un principi, no vaig ser tan tolerant com pensava que era, no li vaig parlar com hauria parlat a un nou company que haguera vingut de França o dels Estats Units. Les històries que circulaven, els comentaris de més que se sentien per qualsevol part, fan que si no tens por, n'agafes. Més que por, respecte, eixe distanciament que separa a dues persones que es veuen tots els dies, però no es coneixen.

Per sort, gràcies a la calidesa d'aquest xic que em rebia cada matí amb un somriure d'orella a orella i que m'animava a estudiar per a l'examen de física, vaig oblidar que venia d'un país com Marroc, que era d'una religió que no era la cristiana catòlica i que la seua pell era més fosca que la meua. Simplement, passà a ser un xic més, amb els seus punts positius i els negatius, aprenent a estimar-lo com a persona.

En acabar el curs, vam començar a perdre un poc el contacte, però a dos dies que partira, vaig rebre un sms convidant-me eixa mateixa vesprada a un últim berenar al pub de sempre.

La vesprada va transcórrer amb tranquil·litat, com un altre dia qualsevol; arribarem, ens posarem a la mateixa taula del racó, i després dedicarem els últims quatre euros a la nostra perdició: el billar. Eixe dia ell paregué estar més concentrat que mai, però vaig tornar a guanyar, no anava a lliurar-se així dels deutes pendants. Les hores es passaren en un tres i no res, i quan vam mirar el rellotge, ja eren les huit i mitja. Vam sortir del pub i vam començar a caminar per Canalejas, semblava mentida que no tornariem a fer eixe passeig cap a la

platja al dia següent. Vam començar a xarrar de tonteries, a ningú no li feia bé tenir la ment lliure de distraccions en aquells moments. Recordarem el dia que va arribar a la nostra classe, la vegada que em vaig caure de la cadira i el dia que el cap d'estudis ens va pillar fugant-nos de classe de filosofia; el mal que se li donava a ell l'anglès i les hores que es passaven ràpid contant acudits sobre l'arena. No vam deixar de riure, fins que vam arribar al final de l' Explanada i ens vam parar. No va posar cap cara trista, i va ser el millor perquè se m'haguera contagiad.

- Gràcies per tot, Carmen. Saps que tens un amic per a tota la vida, ací, en Madrid o en Marroc. Tornarem a veure'ns.
- Gràcies a tu també. Cuida't molt per la teua nova ciutat i espere que les coses milloren. No t'oblidaré... i ja saps que la platja dels madrilenys sempre ha sigut Alacant, així que tens l'obligació de continuar amb la tradició!

Em va somriure, de nou amb eixes dents perfectes, aquell somriure, que em tornava boja que li enllumenava tota la cara. Ens vam abraçar i jo vaig desitjar que no em soltara mai, que es quedara sempre així, al meu costat. Però el meu amic

encara tenia un llarg viatge per davant, i la vida havia de continuar.

Nabil, m'ensenyà que no només es tracta de ser una persona tolerant, sinó que la discriminació és la diferenciació segons la raça o la religió d'una persona. És clar que tots som diferents, però a l'hora de relacionar-nos, el color o l'accent no han de ser cap frontera.

A Madrid, van oferir al seu pare un treball a una fàbrica, no sé exactament de què, però qualsevol cosa era bona. Al final, va estar bé anar a la gran ciutat a provar sort, a la capital sempre hi ha més oportunitats. Ell està estudiant, encara que els caps de setmana ha de treballar com a cambrer a un bar prop de la Porta del Sol, fent entrepans de calamars; per tal de pagar-se el estudis, que encara que nosaltres no ho valorem així, són un gran luxe que no tothom es pot permetre. Els seus germanets estan cada dia més grans, i la xiqueta de dotze anys, Fenna, s'encarrega ara de cuidar-los, doncs la mare també ha tornat a netejar cases. Encara no l'he tornat a veure, però sé que està bé, que és el que buscàvem. Potser, per a aquest estiu, enyore la platja i vinga a fer-me una visita, o potser que els meus pares i jo fem un viatge a Madrid pel pont del Pilar.

Ascla: la revista

*Us desitja un
Bon Any Nou
i unes Bones
festes de Nadal*

Quin llibre llegir?

Núm.17 primer trimestre del curs 2010/11

El capitán Alatrisme

Khaled Melal i Aaron Moreno

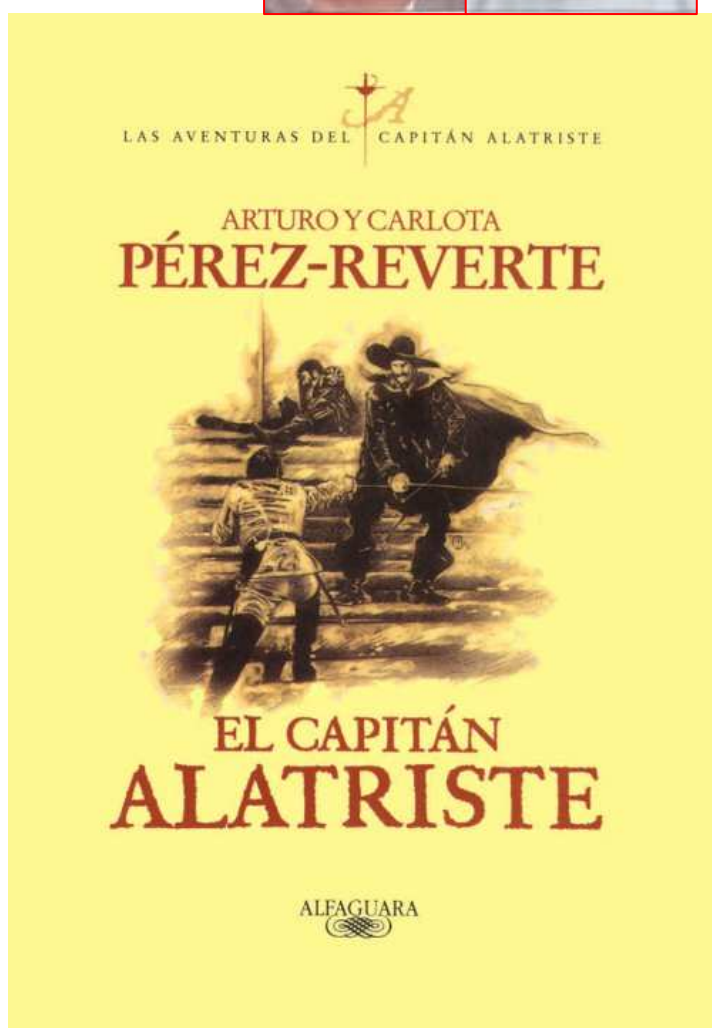
E

l capità Alatrisme és una bona novel·la del gènere històric que et situa en el fosc Madrid de la decadència del segle XVII gràcies a la descripció de llocs, perillosos escenaris, formes de resoldre els assumptes a espasa i ganivet; i també ens presenta els mentideros, mancebias, tavernes i la poca higiene de la ciutat.

El personatge de més interès és, sens dubte, el protagonista don Diego de Alatrisme i Tenorio, un “capità” retirat dels terços de Flandes que mata fredament, però sempre considerant la situació. Destacaria d’aquest valors com la seva gran lleialtat, fins i tot cap als malvats inquisidors i la seva gran valentia, que de vegades frega l’estupidesa, al no ocultar-se dels seus perseguidors. Un altre personatge digne d’esment és Francisco de Quevedo, un tipus graciós i sempre disposat a batre’s.

Pérez Reverte, gràcies a la seva gran documentació, ha aconseguit crear un ambient perfecte que permet traslladar-te als llocs en els quals es desenvolupa l’acció.

Recomanaríem aquest llibre a aquells lectors als quals els interesse el Segle d’Or espanyol, les intrigues, les bones ambientacions i les històries d’espases que són mortals i pateixen sofriment.

(Traducció del castellà)

Quin llibre llegir?

La joia

edicions
bromera

espaiPaísValencià
fem espai fem País

El passat divendres 19 de novembre, a Barcelona, dins les activitats culturals programades per **L'Espai País Valencià**, es va presentar el poemari **La Joia** del poeta Antoni Prats.

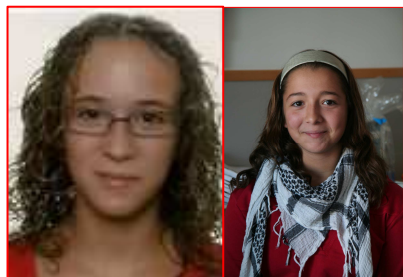
La presentació va ser a càrrec de Gràcia Jiménez, professora del nostre institut. A més de comentar l'obra, es va aprofitar per parlar sobre la creació i sobre la poesia actual.

Ací teniu una mostra de l'obra presentada, publicada per l'editorial Bromera i que es va alçar amb el prestigiós **Premi de Poesia Ibn Jafadj ciutat d'Alzira**, de l'any 2009.

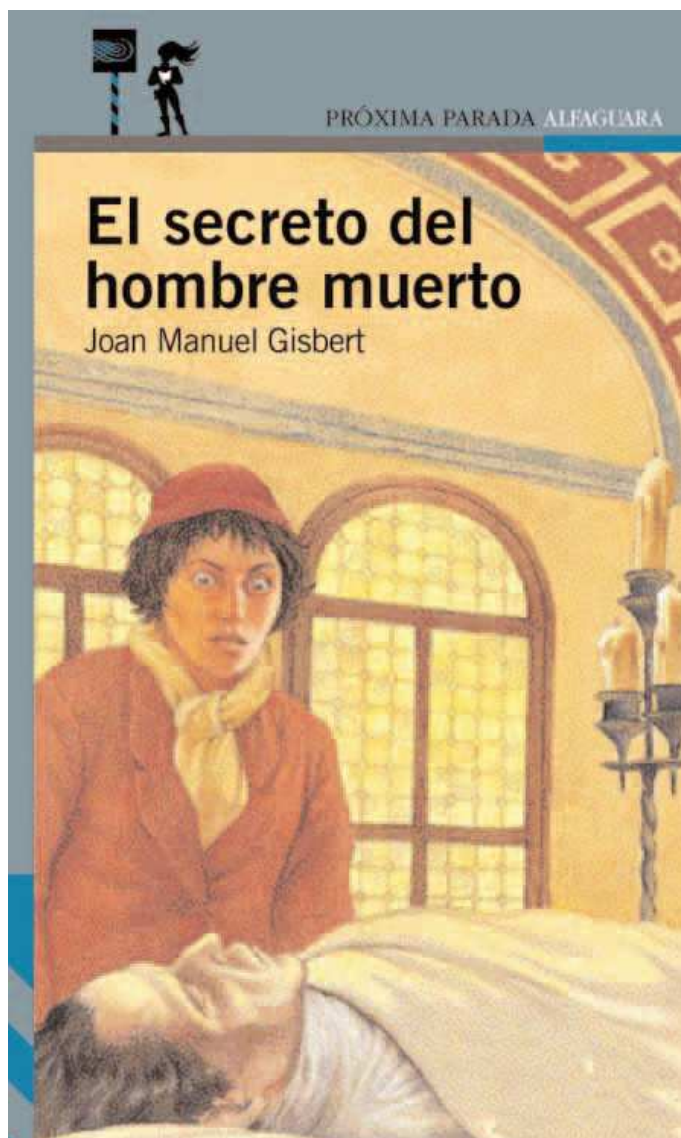
AL CAPDAVALL LES PARAULES

*Per fer inoblidables uns quants mots
només cal un paper i un pobre llapis.
Perquè arrelen a lloure en la memòria,
primer han de gratar el pensament
i després dir molt més
que un bon diccionari.*

Antoni Prats (La Joia)

Aitana Pérez i Carla Riestra

La novel·la és una història d'intriga i misteri que succeeix a Venècia en el segle XV aproximadament i els protagonistes són Lucca, un xiquet a qui la seua madrastra va tirar de casa i Valerio Gentile, un home solitari que havia estat embruixat per màgia negra.

La novel·la és un poc curta, però l'autor ha sabut reflectir molt bé l'època en la qual succeeix i, sobretot, m'ha agradat com ha creat un ambient somort i decadent.

Els personatges estan bastant elaborats. Per a mi, el millor, és el senyor Foscari, qui ajuda a Lucca a eixir dels entrebancs en què es troba. Sempre, en tot el llibre, sembla que ell té la situació sota control i és amable en oferir-li un treball, que tant necessitava, al protagonista. En cap moment perd la serenitat i la curiositat és una de les seues qualitats. Encara que és un personatge secundari, juga un paper fonamental en el llibre. És com un àngel de la guarda per a Lucca.

Finalment assenyalar que el relat té personatges interessants, llocs meravellosos (Venècia) i la trama està ben contada. Jo la recomanaria per a persones a les

quals els agrada llegir llibres d'èpoques passades o llibres amb escenes intrigants, principalment aa aquells que es cansen ràpid de llegir alguna cosa, perquè se'ls fa molt pesat.

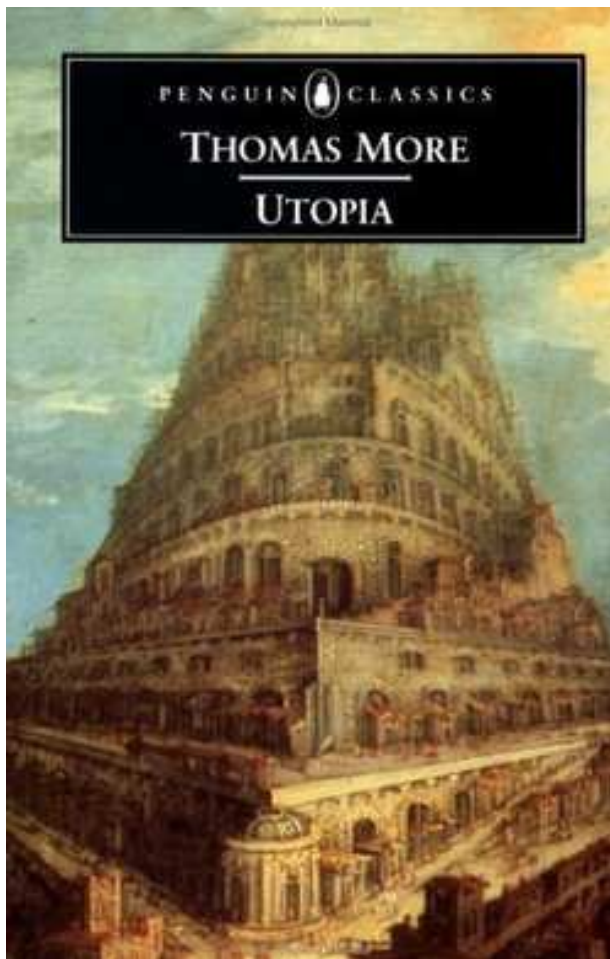
(Traducció del castellà)

Quin llibre llegir?

Ana Ma. Castelló - 1r Batx. E

Un altre món és possible

Un món més just i habitable, on el respecte a la diferència estiga reconegut i practicat. En la democràcia que ara tenim tot val: manipulació, mentides descarades... Hi ha desconfiança i pèrdua de credibilitat dels polítics, per culpa d'alguns. Això afavoreix l'abstencionisme i facilita la instal·lació dels governs en el conservadorisme i la por. El poder té molta responsabilitat en la gestació del terrorisme i l'odi als immigrants.

Cal reconstruir la democràcia perquè tots som importants, començant per la creació d'una trama associativa densa i variada, per "interlocutar" amb els governants. També un ordre econòmic no excoient ni depredador amb empreses solidàries i consumidors responsables. Caldria afegir una campanya per il·legalitzar la cobdícia i castigar als que estafen.

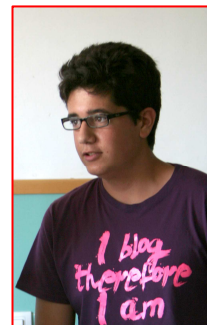
Els mitjans de comunicació haurien de contribuir a la construcció d'una societat més humanitzada, remarcant per exemple com les dones han demostrat una capacitat

transformadora increïble per totes les coses aconseguides fins ara.

Thomas More va fer plantejaments a favor d'una societat més justa, organitzada i feliç. El seu treball va ser intel·lectual i notable i el seu compromís polític, decidit i valent i en coherència amb els seus principis com a humanista europeu reconegut ja en el seu temps i ara encara més.

Thomas More volia servir de referent per millorar la vida de la gent. Hi ha coses que semblen impossibles, com ara la pau al món, la lluita contra la fam, i les malalties... La tragèdia d'Haití s'ha cobrat milers de víctimes, el desastre ecològic del golf de Mèxic per la fuga de cru... Aquests fets haurien de remoure'ns la consciència més enllà de donar mostres de solidaritat i prou. Perquè un altre món és possible: la lectura de Thomas More ens ajudarà a comprendre'l.

"Benvinguts a l'infern"

Joan Quirant - 4t B

La pena de mort és un càstig que, encara que estem en ple segle XXI, segueix aplicant-se en més de 60 països, i en alguns, com Aràbia Saudí, per “delictes” com l’adulteri, l’oposició a la família real i fins i tot la “bruixeria”, i encara mantenen formes de matar com la lapidació o la decapitació amb espasa. Jo estic en contra de tots aquestes barbaritats, i em costa creure que hi haja algú que no ho estiga.

La primera raó que tinc per a anar en contra, és molt simple, aplicant-la s’està violant un dret humà, concretament el 3, que diu: “Tot individu té dret a la vida, a la llibertat i a la seguretat de la seua persona”. Si tu mates a algú, no estàs respectant-li el dret a la vida. Pense que si algú ha fet una cosa molt greu, ja té pro estant en la presó, perquè pot ser els primers dies no es penedisca, però, quan porte tancat allí molt de temps, com se sentirà?. Sense llibertat, sense poder fer res, no és això prou càstig? A més, tots sabem que qui condemna a la pena de mort hauria d’estar al 100% segur de la culpabilitat de l’acusat, cosa que no sempre passa, i que porta al jutge a equivocar-se. Un error que és irreversible, i que, encara que se solucione, no llevarà al condemnat l’angoixa d’haver estat esperant a ser executat. Per altra banda, si mirem les estadístiques podem comprovar que els estats on s’aplica la pena de mort, no tenen una criminalitat més baixa. Si el segle XXI és el segle de la revolució informàtica i dels avanços tecnològics, no s’hauria de seguir usant la pena de mort, perquè és tornar al passat, a la prehistòria, on els problemes se solucionaven amb la força, no amb el raonament. I alguns països com EEUU o la Xina, haurien de tenir açò en compte perquè, ja que són dos dels estats més rics del món, i a la volta, dos dels estats on encara s’aplica haurien de donar exemple en aquest assumpte.

Per a acabar, espere que la pena de mort siga abolida en tots els països que encara la duen a terme, no espere que siga en aquest any, perquè això és quasi impossible, però sí que es vaja abolint progressivament fins a desaparèixer, ja que una presó on s’executa gent, hauria de tenir com a eslògan, una frase que ha inspirat a diversos grups com Ska-p o Sum 41 a fer cançons. “Benvinguts a l’infern”. Si l’assassinat és un delicte, aleshores, que és l’execució?

El botelló

*Cristina Blanco
Laura Robles
José Carlos Martínez*

Un tema d'actualitat social és el del botelló. Aquesta pràctica, recolzada per uns i criticada per altres, ha causat un sin fi de postures.

Hi ha qui situa els seus orígens en els anys 80 entre jòvens normalment de classe obrera, que ocasionalment es reunien en places o parcs per a beure en grup com a alternativa barata a l'excessiu preu de les consumicions en bars o pubs, abans de dirigir-se després a locals d'oci. Açò no era un fenomen de masses com ho va ser després, però es pot considerar la seua arrel.

Aquesta activitat ha donat lloc a un dels costums de la joventut actual i la seua pràctica causa el desgrat de la resta de la població, que defén la seua oposició argumentant la quantitat de brossa generada, l'increment del soroll i els incidents produïts pels jòvens alcoholitzats, tinguen els anys que tinguen, ja que no hi ha cap control en aquesta activitat i la diversitat d'edats és molt ampla. A més, l'actitud de la policia en molts casos és passiva.

Tot i aquestes objeccions, els jòvens segueixen recolzant i defenent el botelló i recriminen els abusius preus dels hotelers. A més, defenen que si el botelló es fa correctament podria ser una bona alternativa, ja que si per exemple es posaren uns controls amb els quals tot el món arreplegara el seu fem no se'n generaria tant i els espais quedarien nets. També demanen que es designen espais específics per a la seua pràctica, evitant així les molèsties a la resta de la població.

En definitiva, el botelló és un "problema" que es podria resoldre trobant solucions que agradaren a les dues parts i que serien positives tant per a uns com per a altres: els jòvens es divertirien a la seua manera i la resta de la població no hi tendria cap molestia, el que proporcionaria una bona convivència i la fi de totes les queixes.

Cal millorar el procés d'estandardització de la nostra llengua

Marcos Rodríguez - 2n Batx.

L'estandardització manté una relació dialèctica amb la seva normalització social i no és, si s'estudia d'una manera global, un fenomen de laboratori. Tota iniciativa favorable a l'estandardització d'una llengua té com a objectiu principal estendre'n la seva difusió social. Inversament, tota restricció de l'estandardització d'una llengua té efectes directes en la contracció del seu ús social. No hi ha, doncs, cap empresa social de normalització lingüística que no tingui com un dels seus eixos d'actuació importants la promoció de l'estandardització de la llengua en qüestió. L'estandardització és el resultat d'una tendència a establir i perfeccionar la forma lingüística. Es tracta d'un procés de selecció, fixació i optimització de la varietat lingüística en un àmbit determinat.

La llengua estàndard permet d'establir matisos de tipus lexical o gramatical que els diferents dialectes no aborden amb la mateixa precisió. Perquè hi hagi una llengua estàndard no n'hi ha prou amb una tria millorada dels recursos lingüístics; cal una estabilitat, una fixació, un procés que té una relació clara amb l'escriptura.

L'estandardització seria aquell grau d'elaboració que permet l'establiment social d'una llengua, dins una societat determinada, és a dir, el ple compliment de totes les funcions socials que exerceix una llengua normalitzada.

La llengua estàndard al nostre país no es troba implantada de manera plena arreu del territori.

L'anàlisi de la situació sociolingüística ens mostra l'existència d'avenços importants en l'acceptació general de la normativa ortogràfica i en un procés remarcable d'igualació de la morfosintaxi en la producció escrita i audiovisual arreu de l'àrea lingüística.

A més a més, la intensificació dels contactes al si dels territoris de llengua catalana ha disminuït amb el pas del temps. Però malgrat els avenços i els factors favorables de la situació actual, la varietat estàndard de la llengua no ocupa totes les funcions socials que li correspondrien en una societat normalitzada ja que en una part important del territori la llengua catalana es troba encara foragitada de molts usos formals i no és identificada com a llengua pròpia general de relació social.

En la meua opinió cal insistir en la necessitat d'una llengua estàndard que sigui, d'una banda, realment interdialectal (on els trets i la difusió dels productes lingüístics no siguin compartimentats regionalment). I que sigui, des d'un punt de vista general, autocentrada tant pel que fa als seus trets lingüístics, és a dir, que evite les interferències (espanyoles), com pel que fa als continguts culturals (que no haurien de ser provincians). I pel que fa a l'aprofitament dels recursos propis, cal concebre la llengua estàndard com a rica, és a dir, oberta a la utilització dels recursos expressius disponibles, tot superant els reduccionismes de l'oralitat espontània i regionalitzada.

"En la meua opinió cal insistir en la necessitat d'una llengua estàndard que sigui, d'una banda, realment interdialectal"

Lucía Sáez - 1r F.

Cuidem el Nostre Cos

Per a mi cuidar el cos és tractar-lo bé, donar-li un bon ús, perquè només en tenim un per a tota la vida, donar-li el que necessita: descans, aliment (amb qualitat i en la quantitat adequada), exercici físic moderat, higiene corporal, etc.

Quant a l'alimentació, ha de ser equilibrada i el més sana possible, és a dir, no prendre molts greixos, menjar fruites i verdures, no beure alcohol ni fumar.

Tan important és el menjar com el descans, ja que si no dormim prou, el cos s'esgota i acaba emmalaltint.

No hem d'oblidar tampoc que per a una bona salut cal que ens fem revisions periòdiques i també hem de dur una bona higiene; amb això s'eviten malalties a més que és agradable veure una persona neta i endreçada.

L'exercici físic és fonamental per a mantenir el cos equilibrat i que tots els òrgans funcionen sense problema. També cal tenir en compte les postures perquè si adoptem dolentes posicions a l'asseure'ns o quan estem fent una activitat, ens provocarà dolors i problemes físics.

Si portem a terme tots aquests consells, és molt probable que tinguem una bona salut.

Traducció del castellà

Envia'n; la solució al; dos enigmes; aban; del 28 de febrer del 2011 a *larevista05@hotmail.com* i participa en el sorteig d'un **ebook, entre tots; aquell; que el; hagen encertat;. Pos; el teu nom, cognom; i curs, "asclamàgic" en Assumpt; i la solució al; dos enigmes.**

Un problema de pomes;

- Dóna'm una poma i en tindr; el doble que tu.
- Això fóra injust!
És millor que tu me la dones a mi, i així en tindr; igual que tu.
Quantes pomes té cadascú

Un enigma selvàtic

Què passa a la selva africana cada dia, fins i tot els festius, de 4 a 6 de la matinada?

Un jutge pregunta:
-De que se l'acusa?
L'imputat respon:
-De fer les compres de Nadal abans de temps.
El jutge respon:
-Això no és delictu, amb quanta anticipació va comprar?
-Res... abans que obrissen la botiga.

Saben aquell que diu... un pare al seu fill:
-Fill meu... arranca el tractor..
I el fill DIU:
-On l'has plantat, pare?

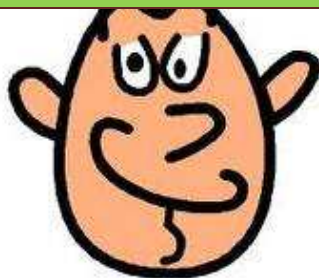
Això és en Jaimito que arriba a casa de l'escola i la mare li pregunta:
-Què un ha ensenyat avui la mestra a classe?
- Res, avui portava pantalons.

-Saps mama? La meua redacció ha commogut la mestra.
-De debò?
-Sí, m'ha dit que donava llàstima.

Pere:
-Papa, aquesta nit he somiat que em regalaves una bicicleta. Què significa això?
-Significa que estaves somiant.

L'altre dia el meu gat va matar al teu gos. Però que dius home! Si el meu gos és un Rottweiler.
Ja, però el meu gat era hidràulic.

Dos amics es troben al cap d'un temps, i un li diu a l'altre:
-Bufa nano, no veges. Hi ha molt de boig pel carrer...
-Tota la raó, sort que sóc invisible.

Almendrats

Miranda Azorin i Fátima Blasco – 3r A

INGREDIENTS:

1 got de sucre
4 rovells d'ou
1 ou sencer
½ quilo de farina d'ametla
Ratlladura de llima

PREPARACIÓ:

Agafem un got de sucre i l'aboquem dins d'un bol, preferentment que siga profund. Després ratllem una llima (més o menys tres cullerades) i afegim la ratlladura al recipient. Tot seguit afegim el mig quilo de farina d'ametla.

Barregem els ingredients fins que la massa es quede enganxosa. Després, quan veiem que la massa està preparada, ens rentem les mans i fem petites boletes (aproximadament en sortiran unes 40).

Aquestes han de tindre una forma punxeguda o de piràmide amb la base aplatada. Posem paper de forn o d'albal a una safata de cuina i després les boletes a sobre.

Les fornem durant 10-15 minuts, fins que estiguen un poc daurades.

Atenció: s'han de traure una mica abans que ens agraden a la vista, perquè si no es posaran dures.

Ja estan fetes! BON PROFIT!!!

RECETA MEDIEVAL TRONC DE NADAL

Ingredients:

- Per al bescuit:

4 ous sencers

2 robells

80 grams de sucre

Ratlladura de mig llimó

80 grams de farina

- Per al farciment i la decoració:

400 grams de xocolata per fondre

250 grams de mantega

150 grams de sucre

1 cullerada de rom blanc

8 guindes

Preparació del tronc de nadal:

El primer pas és batre els robells amb el sucre i el llimó fins que estiga cremós, i d'altra banda cal batre les clares a punt de neu. Després es barreja tot amb compte i s'expandeix sobre la safata del forn donant-li forma rectangular, no sense abans posar una capa de paper d'alumini a la safata.

Una vegada que s'ha enfornat durant 15 minuts a 200 ° C, retira el paper d'alumini, s'enrotlla la plantilla de pa de pessic amb l'ajuda d'un drap i deixa-ho refredar.

Mentre es refreda el rotlló, fon la xocolata al bany maria, bat la mantega amb el sucre, afegeix el rom i junt tot amb la xocolata.

Quan el pa de pessic estiga ben fred, desenrotlla'l i cobrix-lo amb la crema de xocolata, reserbant una mica de xocolata per a la decoració. Després ho enrotlles de nou i el cobreixes amb una altra capa de xocolata.

Per finalitzar la teua receta Tronc de Nadal, pots fer uns ornaments amb una forquilla i poses les guindes per sobre. Ja tens a punt el teu postre , ara només l'hauràs de ficar en el frigorífic fins al moment de servir-lo.

MARIA TORRES 4^a

cuina

Recepta per a fer realitat els somnis

Maria Termes Sabater - 4t B

INGREDIENTS:

- Un gran bol d'il·lusió.
- Una ampla cullerada d'esperança.
- Tres sospirs.
- Nou llagrimetes
- I un forn de la confiança en tu mateixa

COM ES FA:

Per a començar obri el teu frigorífic i llança a la brossa totes les llandes i altres pots que continguin por inseguretats o qualsevol classe de negativitat.

Compra't, si no el tens ja, un gran bol d'il·lusió i aboques en ell una ampla cullerada d'esperança. És necessari que deixes caure tres sospirs, però que siguin reals i profunds, que demostrin lo molt que desitges que s'acomplisca el teu somni. I també és menester que manes als teus ulls que facen caure nou llagrimetes, mostrant que lluitaràs fins al final coste el que coste, sabent que en ocasions hauràs de patir.

Una volta feta aquesta mescla cal que barreges amb energia sense deixar grumolls. Així obtindràs una massa llisa en la qual es pot comprovar que tens les idees clares.

Per a concloure aquesta recepta, (ara ve la part més important) introdueixes el bol amb la massa, dins del forn de la confiança en tu mateixa. Deixa'l durant dues hores i, tasta'l. Una volta conclòs aquest pas, veuràs que en poc temps els teus somnis es faran realitat.

HOROSCOPS

Andrea Martínez Blasco - 2n Batx.

TAURE

AMOR: Estàs de sort, vagis on vagis ets el centre de totes les mirades. Estàs més maco que mai!

AMISTAT: Una amiga ho passarà malament a causa d'un retrobament amb el seu ex. Dóna-li tot el suport del món. Et necessita més que mai al seu costat.

CONSELL: Somriu sempre que puguis, la gent alegre i divertida atreu molt. I el teu somriure tímid de segur que és ben bonic.

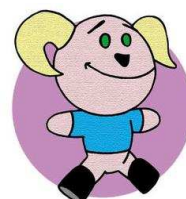

ÀRIES

AMOR: Encara que ara només esteu coquetejant, recorda que et queden pocs dies per a l'estiu, llança't ja!

AMISTAT: Sí, que et costa compartir al teu millor amic/a amb uns altres de la colla. Però no et preocupis, ell/ella no t'està deixant de costat i et vol un munt.

CONSELL: Has de dur sempre amb tu una mica d'aquest amic/amiga. Per exemple una bonica polsera.

BESSONS

AMOR: Un xic que mereix la pena vol conèixer-te, però tu no t'estàs adonant perquè vius ancorada en el passat.

AMISTAT: Dóna llargs passejos amb el teu amic/amiga per la riba de la platja al capvespre i repasseu les millors anècdotes junts/es.

CONSELL: Confia en la teva mare, veuràs que sàvia que és i que bé que t'aniran les coses si li prestes una mica d'atenció.

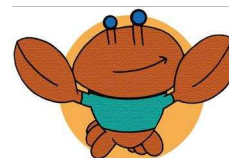

CRANC

AMOR: Prepara't per a viure emocions fortes! entre vosaltres la cosa està que crema.

AMISTAT: Ja és hora de cridar a aquest col·lega que fa temps que no veus, sobretot perquè t'has oblidat del seu aniversari.

CONSELL: Potser et vaja bé un canvi de pentinat fes-te'l una mica més innovador i modern.

BALANCES

AMOR: Falta poc perquè ell/ella et demani sortir. No tinguis por d'espatllar la vostra amistat, el seu amor és veritable.

AMISTAT: En un aniversari dels teus col·legues coneixeràs a algú molt especial, que et farà estar als núvols tan sols de recordar-lo/la.

CONSELL: No siguis tan cabota, de vegades les coses no són com penses.

LLEÓ

AMOR: Si has estat perseguint-lo esbrinant coses sobre el/ella... vés amb compte, per que no estàs sent molt discret@ i es va a empipar.

AMISTAT: Si li has perdut una cosa a la teva amig@ i no t'atreveixes a confessar-li-ho. No tinguis por i parla amb ell/ella.

CONSELL: Renova el teu armari i ix de compres amb els col·legues et sentarà bé i al teu armari també però això si, no et passes que els diners no els regalen!

CAPRICORN

AMOR: Et preguntes si el vostre amor superarà les distàncies, no et preocupis sou tal per a qual. Ell/ella no s'oblidarà de tu per uns quilòmetres.

AMISTAT: Va, conta-li als teus amics això que et preocupa tant, veuràs que no era tan greu.

CONSELL: Posa't colors clars que s'acosta el fred.T'asseuen fenomenal.

AQUARI

AMOR: Després de tant temps amb el teu xic/a, podria semblar que us aneu a avorrir junts, però no, aquesta quinzena saltaran espurnes!

AMISTAT: Parla amb els teus amics/amigues, des que tens nuvi/a has passat un poc d'ells/es, al final se solucionaran les coses.

CONSELL: No et posis mitjons amb sandàlies. :D

ESCORPI

AMOR: Últimament saltes a la mínima, i el teu xic/a se sent un poc maltractat. Recompensa'l, tot el món necessita manyagues de tant en tant!

AMISTAT: Tindreu un conflicte amb un de la vostra colla que us ha criticat. No l'imitau ni us rebaixeu al seu nivell.

CONSELL: Trau partit a la teva mirada, tan bonica com és, és una llàstima que quedi oculta darrere d'unes ulleres.

SAGITARI

AMOR: Encara que t'encanta el joc del flirteig, aviat veuràs que aquest xic/a també està per tu i no podràs resistir-te a la temptació de plantar-li una besada. La paciència no és el teu fort.

AMISTAT: Encara que ets l'ànima de la colla, aquesta vegada serà una amiga teva qui durà la batuta a l'hora de fer plans. Tu segueix-la!

CONSELL: Deixa que la gent descobreixi el teu costat més optimista, riu i fes plans amb ells aprofitant que ja estan ací les vacances.

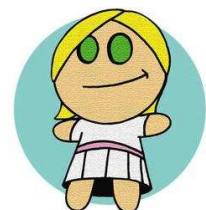

VERGE

AMOR: Lligaràs amb un xic/a especial. Encara que no és el que a tu t'agrada, et pujarà molt l'autoestima i passaràs bons moments al seu costat.

AMISTAT: Et dus millor amb ells que amb elles. Aprofita per a ajudar a una amiga a relacionar-se més amb ells, t'ho agrairà.

CONSELL: Posa't aquest hivern molta crema protectora i no et confiïs que no se't vaja a ressecar la pell. El fred juga dolentes passades i pells solament n'hi ha una.

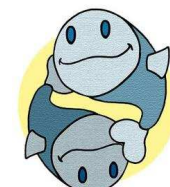

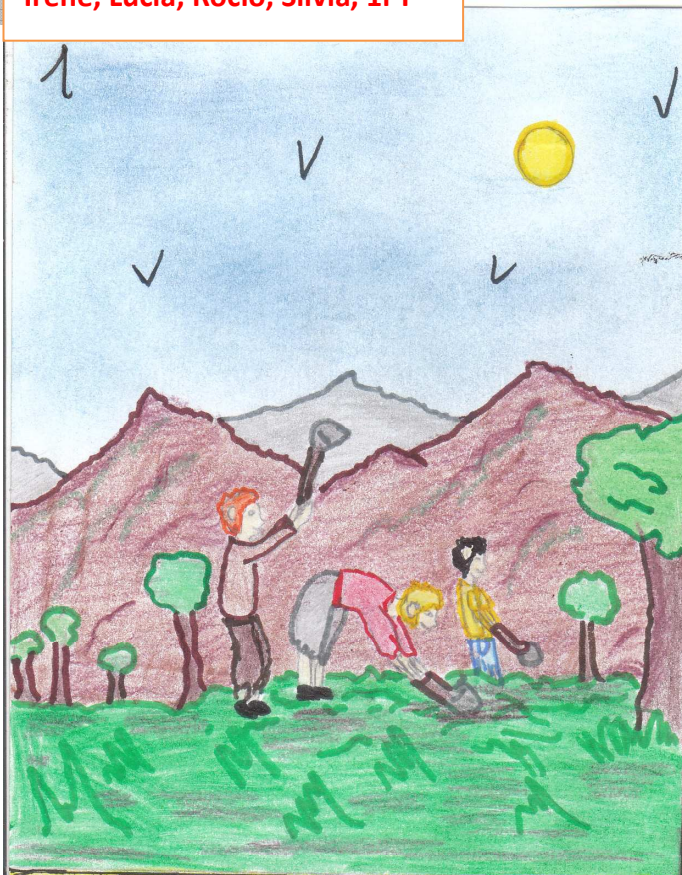
PEIXOS

AMOR: Estàs en una de les temporades ximples en les quals no t'agrada cap xic/a i t'agraden tots. Tranquil/a, en uns pocs dies veuràs que haurà un/a que sobresortirà entre els altres.

AMISTAT: Ajuda als teus amics/gues a estudiar. T'ho agrairan moltíssim, perquè la veritat és que estan un poc desanimats/ades.

CONSELL: No tafanegis tant sobre els altres i centra't en tu mateix. A tu tampoc t'agradaria que xafardeguessin de tu a les teves esquenes.

Eren tres germans
que en el camp estaven carant.

La seva iaia els va portar
una coca per a dinar.

Del somni m'he despertat
i fins als núvols he arribat.

Jo que sóc el del mig
a la lluna m'he dirigit

Hey! Que hi ha de nou?

Tinc un Facebook

Que és un Facebook?

Mira, deixa que t'ensenyi

Aquesta d'aquí es la meva favorita

Real

Isabel Terol Martinez 2ºBach B

Woah! Mai hi havia vist una sirena real abans!

No sóc una sirena!

Les meves cames me les van robar!

Que vols dir?

Agafa-li!!

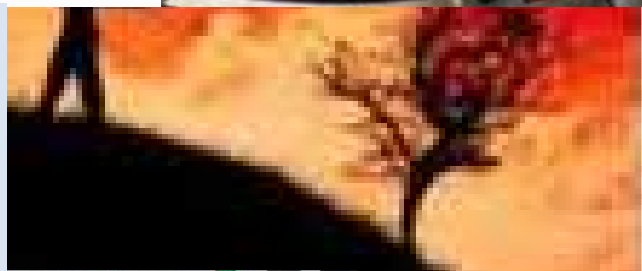

El cielo está hecho un infierno

El cielo està hecho un infierno, és l'obra que representarà el grup de Teatre de l'institut el dia 21 de desembre a les 12,00 hores a l'Auditori del Centre Social de Sant Vicent.

Els actors són alumnes de 3r A, 3r B, 3r C i 3r D.

Sergio Pliego
Kevin Baldo
Alejandro Domínguez
Oriol Pamies
José Miguel Santacreu
Iván Campos
Fátima Blasco
Miryam Ortigosa
Mireia Fuentes
Naiara Peinado
Sonia Delicado
María Bucur
Maite Morato
Alba García

Últimes notícies

LLIGA DE DEBAT ENTRE ESTUDIANTS D'INSTITUTS DE L'ALACANTÍ

La Federació Escola Valenciana organitza la II Lliga de Debat d'Estudiants de Secundària de l'Alacantí (alumnes de 1r batxillerat). Aquestes competicions d'oratoría se celebren habitualment en moltes universitats per tot el món, però la nostra comarca és pionera en fer-les entre estudiants de Secundària.

La final de la passada edició es va celebrar al **Club Diari Información** el 6 de març i va ser guanyada per l'IES Mutxamel. El tema a debatre va ser "Els diners donen la felicitat?" i els guanyadors van ser convidats a la final de la Lliga Universitària de la Xarxa d'Universitats Lluís Vives que es va celebrar a **Lleida**.

Per a la present edició, alumnat de 1r de batxillerat del nostre institut participarà i debatrà amb alumnes de tota la comarca sobre si "**Existeix el canvi climàtic?**". Els debats es realitzaran a la **Seu Universitària d'Alacant** i al **Club Diari Información** durant els dies **10, 11 i 12 de febrer**. L'equip guanyador viatjarà enguany convidat a la final de la Lliga que organitza la **Xarxa Universitària Lluís Vives**, que es farà a **Barcelona**, a la Universitat Politècnica de Catalunya, del 21 al 25 de març de 2011.

Ací teniu una breu explicació de com es realitza una Lliga de Debat:

La Lliga de Debat és una competició en la qual diferents equips d'estudiants debaten sobre un tema polèmic i d'actualitat. Els equips representen el seu centre i han d'estar formats per un màxim de 5 persones –dos oradors, dos documentalistes, i un reserva- a més d'un capità.

Mesos abans del començament de la Lliga es fa públic el tema del debat. Durant la competició, els equips no coneixen quina posició han de defensar (a favor o en contra) fins a uns minuts abans de començar cada enfrontament. Un equip de jutges decideix quina argumentació s'ha realitzat amb el màxim rigor i de la forma més convincent possible, d'acord amb els criteris establerts a les bases de la competició.

TANT DE BO EL NOSTRE INSTITUT PUGA GUANYAR LA COMPETICIÓ I ANAR DE VIATGE A BARCELONA!

Excursió a Portaventura

